

Θελήματα καὶ ἠμπορεῖς νὰ σπρώχνῃς καὶ νὰ κρημνίζῃς ὅσα θέλῃς. Ἄ, χὰ, χὰ!»

Καὶ ἀμφοτέροι ἀνεκάγχασαν.

«Λοιπὸν, εἴμεθα σύμφωνοι, εἶπεν ὁ Νῶε, ὅτε ἐπανήλθεν ἡ Καρλόττα. Τί ὥρα αὖριον;

— Εἰς τὰς δέκα, εἶναι καλά; Καὶ ἀπαντήσαντος τοῦ Νῶε καταφατικῶς, ὁ Ἰουδαῖος προσέθηκε· — Τί ὄνομα θὰ εἶπω τοῦ φίλου μου;

— Ὁ κύριος Μπόλτερ, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ Νῶε, ὅστις ἀνέμενε τοιαύτην ἐρώτησιν. Ὁ κύριος Μαυρίκιος Μπόλτερ ἰδοὺ καὶ ἡ κυρία Μπόλτερ.

— Κυρία Μπόλτερ, δοῦλός σας ταπεινός, εἶπεν ὁ Ἰουδαῖος χαιρετίσας ἀστεῖως αὐτήν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σας γνωρίσω καλλίτερον ἐντὸς ὀλίγου.

— Ἦκουσες τί εἶπεν ὁ κύριος, Καρλόττα; ἠρώτησεν ὁ Κλαίουπολ διὰ φωνῆς ἡχηρᾶς.

— Ναί, ἀγαπητέ μου Νῶε, εἶπεν ἡ Καρλόττα τείνασα αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ὁ κύριος Μαυρίκιος Μπόλτερ, ὁ ποτὲ Κλαίουπολ, στραφείς τότε πρὸς τὸν Ἰουδαῖον, «Αὐτὸ εἶναι τὸ χαϊδευτικόν μου ὄνομα... καταλαμβάνετε; εἶπε.

— Καταλαμβάνω, καταλαμβάνω ἐξαίρετα, ἀπεκρίνατο ὁ Ἑβραῖος, καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἔλεγε πλέον τὴν ἀλήθειαν. Καλὴν νύκτα! καλὴν νύκτα!»

*Ἐπιταί συνέχια.

**Π

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑστίας ἔχει λεύκωμα, ὅπερ προσπαθεῖ νὰ πλουτίσῃ δι' αὐτογράφων ἐπιστήμων ἀνδρῶν. Δι' ἀνευδότης ἐπιμονῆς εἶδε τὰς σελίδας αὐτοῦ κοσμουμένας ὑπὸ πολλῶν ἐν εὐφημαῖς φερομένων ὀνομάτων. Ἐκ τοῦ Μουσείου τούτου δὲν ἔκρηπε νὰ λείπῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πολυγραφωτάτου καὶ γνωστοῦ ἰδίως εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον μυθιστοριογράφου Παύλου Φεβάλ. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑστίας ἔγραψε πρὸς τὸν χριεστάτον συγγραφέα, παρακαλῶν αὐτὸν ἄνευ περιφράσεων νὰ τὸν τιμῆσῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐνὸς αὐτογράφου. Ὁ συντάκτης τῶν Ἀποκρύφων τοῦ Λονδίνου ἀπήντησε διὰ τῆς ἐξῆς εὐφρεστάτης ἐπιστολῆς, ἣν δημοσιεύομεν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

A Monsieur Paul Diomède

Athènes.

Cher Monsieur,

Je suis bien ravi d'être connu si loin de la boutique de mon libraire, et votre nom m'apporte une bonne odeur d'Illiade qui met en danse toutes les cordes classiques de ma mémoire. Merci de votre sympathique salut, fils de Tydée, et mes meilleurs compliments.

PAUL FÉVAL.

P. S. S'il vous reste quelques unes des flèches de Philoctète ou un petit morceau du Palladium, envoyez moi ces curiosités, car moi aussi je suis collectionneur. Mais vous n'êtes peut-être que le Diomède de Thrace, celui qui faisait manger des hommes à ses chevaux. Les temps sont bien changés

depuis votre règne, Sire : ce sont les hommes qui mangent les chevaux,—dure viande, au XIXe siècle, à Paris.

Φίλε Κύριε,

Χαίρω μανθάνων ὅτι εἶμαι γνωστός τόσον μακρὰν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ βιβλιοπώλου μου καὶ τὸ ὄνομά σας μὲ φέρει γλυκὺ τι ἄρωμα Ἰλιάδος δονοῦν πάσας τὰς κλασικὰς χορδὰς τῆς μνήμης μου. Εὐχαριστῶ διὰ τοὺς εὐπροσηγόρους χαιρετισμούς σας, υἱὲ τοῦ Τυδέως, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς ἐγκαρδιωτάτας προσήσεις μου.

ΠΑΥΛΟΣ ΦΕΒΑΛ.

Υ. Γ. Ἐὰν σὰς ἀπέμεινε κανὲν ἐκ τῶν βελῶν τοῦ Φιλοκτήτου, ἢ μικρὸν τι τεμάχιον τοῦ Παλλαδίου, ἀποστείλατέ με τὰ ἀξιοπεριεργα ταῦτα εἶδη, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω τὴν μανίαν τῶν συλλογῶν. Ἴσως ὅμως δὲν εἴσθε ὁ τυδεΐδης Διομήδης, ἀλλ' ὁ Διομήδης τῆς Θράκης, ὅστις παρέθετο πρὸς τροφὴν ἀνθρώπους εἰς τοὺς ἵππους του. Οἱ καιροὶ βίξικώς μετεβλήθησαν μετὰ τὴν βασιλείαν σου, Μεγαλειότατε. Κατὰ τὸν 10^ο αἰῶνα οἱ ἄνθρωποι τρώγουσι τοὺς ἵππους, τραχὺ κρέας, εἰς Παρισίους.

Γνώμη καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΟ

[Μετάρρασις Γ. Ζωηιοῦ.]

57.

Οἱ ἄνθρωποι σεμνύνονται, τὰ μεγάλα αὐτῶν ἔργα ἐπιδεικνύοντες. Ταῦτα ὅμως πολλάκις δὲν εἶναι προθέσεων μεγάλων ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τύχης εὐεργετήματα.

58.

Ὡς φαίνεται, τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων πρυτανεύουσιν ἀγαθοὶ ἢ κακοὶ δαίμονες, πρὸς οὓς ὀφείλεται μέγα μέρος τῶν ἐπιγίνων καὶ τῶν ψόγων, τῶν εἰς πᾶσαν ἡμῶν πράξιν ἀποδιδομένων.

59.

Καὶ ἐκ τοῦ δυστυχεστάτου συμπτώματος δύναται νὰ πορισθῇ ὁ φρόνιμος μικρὸν ἢ μέγα ὄφελος· ὁ δὲ ἀνόητος καὶ τὸ εὐτυχέστατον συμβεβηκὸς κατὰ τῆς κεραλῆς αὐτοῦ στρέφει.

60.

Ἡ τύχη τὰ πάντα πρὸς ὄφελος τῶν ὑπ' αὐτῆς εὐνοουμένων τρέπει.

61.

Καὶ τὰ εὐτυχήματα καὶ τὰ δυστυχήματα τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτῶνται οὐχ ἥττον ἐκ τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ διαθέσεων, ἢ ἐκ τῶν περιπετειῶν τῆς τύχης.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἡ δυστυχὴς μου σύζυγος, ἔλεγεν ἀνὴρ τις πρὸς ἰατρὸν ἐπίσημον, ἐροῦσέ μοι πάντοτε μήπως τὴν θάψουν ζωντανήν· σὰς παρακαλῶ νὰ ἐξετάσετε ἐπιμελῶς τὸ πτώμα της καὶ νὰ βεβαιώσετε τὸν θάνατόν.

- Ποιον ἔχετε ἱατρὸν ;
- Τὸν κύριον Π.
- Ἐμπορεῖτε νὰ ἦσθε ἡσυχος ἢ σύζυγός σας βεβαίως δὲν θὰ ταφῆ ζῶσα.

* * *
Κύριός τις, θεωρῶν τὸν παριστῶντα τὰ ἐπὶ μυστήρια πίνακα τοῦ Πουσὲν, κατέκρινε τὴν παράστασιν τοῦ γάμου, λέγων :

— Τί τὰ θέλετε ! καλὸς γάμος καὶ ζωγραφιστός εἶνε δύσκολος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ αὐτοδιοίκησις εἶνε ἀληθὴς μάστιξ δι' ἔθνος ἐστερημένον ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς. (Φώξ).

* * * Ἐργασία καὶ πλῆξις οὐδέποτε κατῆκον ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην. (Λαβουλαί).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξετέθη ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κοινοῦ ἐν Μασσαλίᾳ τέρας διπλοῦν. Δηλαδή παιδίον δέκα τριῶν μηνῶν φέρον δύο κεφαλὰς, τέσσαρας βραχίονας καὶ δύο κνήμας, δύο καρδίας, τέσσαρας πνεύμονας.

Τὸ διπλοῦν τοῦτο τέρας ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ M. Tocci ἐκ τῆς Loccana τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Βαπτίστας Tocci εἰσὶ σήμερον δίδυμα ἐν πληρεστάτῃ ὑγείᾳ, ἔχοντα ἀμφοτέρω τὸς δύο πρώτους ἐδόντας, τὰς τρίχας ξανθὰς, τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανοὺς, τὴν φυσιογνωμίαν ἐκφραστικὴν καὶ λίαν προσόμοιον.

Αἱ κεφαλὰι, οἱ αὐχένες, οἱ τράχηλοι αὐτῶν εἰσὶ τοσοῦτον διακεκριμένοι ἀλλήλων, ὥστε θὰ ἐπίστευέ τις ὅτι βλέπει δύο ἄτομα· ἐνθ' αὐτῶν τὸ σῶμα τοῦ τέρατος παρατηρούμενον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν παρουσιάζει ὄψιν ἐνὸς μόνου ἀτόμου.

Ὁ σκελετὸς οὐδὲν τὸ ἀκανόνιστον παρουσιάζει μέχρι τοῦ σημείου τῆς συναφείας, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται κατὰ τὴν ἕκτην πλευράν. Τὰ παιδιά ταῦτα παρέχουσιν ὄψιν ἐντελοῦς ὑγείας· εἰσὶ φιλοπαίγματα καὶ εὐθυμα· αἱ ἐνέοργιαι αὐτῶν εἶνε τοσοῦτον διακεκριμένα, ὥστε τὸ ἐν γελᾷ, ὅταν τὸ ἕτερον κλαίῃ, τὸ ἐν θηλάζει, ὅταν τὸ ἕτερον κοιμᾶται. Διαβάνουσιν ἀλλήλο-διαδόχως τὸ γάλα τῆς μητρὸς των καὶ τῆς τροφῆς των.

Ἦδη ζήτημα εἶνε, ἐὰν τὰ παιδιά ταῦτα θὰ δυνηθῶσι νὰ ζήσωσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Τοῦτο δὲν θὰ ἦνε ὅλως ἀδύνατον ἂν καὶ σφάλλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἅπασαι αἱ καθολικαὶ νόσοι θὰ ὦσι κοιναὶ καὶ ὅτι ἅπασα ἡ ἐσωτερικὴ θεραπεία θὰ ἐνεργῆ ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὸ μὲν καὶ εἰς τὸ δεῖ.

Τὸν θάνατον τοῦ ἐτέρου αὐτῶν τῶν διδύμων θὰ παρακολοθήσῃ μετ' ὀλίγον καὶ ὁ τοῦ ἄλλου,

ὡς πάντοτε τοῦτο παρετηρήθη εἰς παρομοίας περιστάσεις.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει δύο παραδείγματα παρομοία. Τὸ ἐν τῶν τεράτων αὐτῶν ἔζησε μόνον ὀκτῶ μηνῶς· ἀλλὰ τὸ ἕτερον, μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Geoffroy St-Hilaire, ἔφθασε τὴν ἡλικίαν τῶν εἴκοσιν ὀκτῶ ἐτῶν.

Καθ' ὅλου οἱ παῖδες Tocci εἰσὶ ἀληθῶς φαινόμενα λίαν σπάνια, μέλλοντα νὰ προσελκύσωσι τὴν περιέργειαν τῶν σοφῶν.

Τῆ πρωτοβουλίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βερολίῳ τυφλοκομείου κ. Ράσνερ τὸ προσεχὲς ἔαρ θὰ συγκροτηθῆ σύνοδος τυφλῶν ἐν Βερολίῳ, ἧς θὰ μετάσχωσι δι' ἀντιπροσώπων πάντα τὰ χάριν τῶν τυφλῶν ὑπάρχοντα κατὰ τὴν Εὐρώπην καθιδρύματα. Σκοπὸς δὲ τῆς συνόδου ταύτης εἶνε ἡ συνεννόησις περὶ μεθόδου πρὸς διδασκαλίαν τῶν τυφλῶν τοιαύτης, ὥστε νὰ δύνανται ἐν τῷ μέλλοντι πάντες οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων τούτων νὰ συνεννοῶνται. Διότι ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν διδακτικῶν μεθόδων, μόλις καὶ μετὰ βίας δύνανται δύο διαφόρων ἐθνῶν τυφλοὶ νὰ ἐννοήσωσιν ἀλλήλους. Καὶ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν εἶχε γίνεαι τοιαύτη τις ἀπόπειρα, ἀλλ' ὅμως ἐλάχιστα καὶ μικροῦ λόγου ἄξια ἐγένοντο ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Πολλάκις ἐγένετο λόγος περὶ τῶν θαυμάτων ἅτινα καθ' ἑκάστην ἐκτελοῦσιν οἱ ἐν τοῖς ταχυδρομείοις γραφογνώσται ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν ἐπιστολῶν τινων. Ἄλλ' οὐδέποτε, πιστεύομεν, ὑπέστη δεινοῦραν βάσανον καὶ δοκιμασίαν ὑπάλληλος τοιοῦτος, ὁποῖαν ὁ περὶ οὗ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον·

Ἐπιστολὴ τις ἐρρίφθη εἰς γραμματοκιβώτιόν τι τῶν Παρισίων ἐπιγεγραμμένη οὕτω :

Monsieur Girard,

Sultan Crète.

Ἡ ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον καὶ υποβάλλεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ συμβουλίου. Crète βεβαίως ἐσήμαινε τὴν νῆσον Κρήτην, ἀλλὰ τὸ γαλλικὸν ὄνομα Girard οὐδόλως ἐφαίνετο ὄνομα σουλτάνου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὴν σήμερον βλέπει τις πλείστα ὅσα ἀλλόκοτα καὶ παράδοξα πράγματα, ἀπεστάλη ἡ ἐπιστολὴ εἰς Κρήτην, ἀλλ' οὐδεὶς ἐγίνωσκεν ἐν Κρήτῃ σουλτάνον τινα Γιράρδου.

Διανύει λοιπὸν ἡ ἐπιστολὴ πάλιν τὸν διὰ τῆς Μεσογείου πλοῦν καὶ ἐπανελθοῦσα εἰς Παρισίους παραδίδεται εἰς εἰδικὸν τινα ὑπάλληλον, ἵνα οὗτος λύσῃ τὸν τῆς ἐπιγραφῆς γρίφον.

Μεθ' ἡμέρας πεντεκαίδεκα ὁ ὑπάλληλος πλήξας τὸ μέτωπόν του, φορεῖ τὸν πῖλόν του καὶ σπεύδει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, ἐνθα ἐρωτᾷ :